

- panaikinti 2015 m. gruodžio 4 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2345/2014-4,
- nepatenkinus pirmųjų reikalavimų, grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui,
- priteisti iš kitos proceso šalies ir į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiamu sprendimu keliais aspektais pažeisti Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punktas ir 15 straipsnio 1 dalis (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklų⁽¹⁾ 58 straipsnio 1 dalies a punktas ir 18 straipsnio 1 dalis). Kalbant konkrečiai, Bendrasis Teismas neteisingai nustatė Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalies a punkte ir 15 straipsnio 1 dalyje vartojamos sąvokos „prekių ženklas“ reikšmę.

1. Pirma, Bendrasis Teismas netinkamai įvertino nagrinėjamo prekių ženklų rūšies nustatymo svarbą ir teises pasekmes. Jis klaidingai nusprendė, kad neturėjo reikšmės, ar ginčijamas prekių ženklas buvo vaizdinis, ar pozicinis. Tačiau iš tikrųjų skirtumai tarp įvairių rūšių prekių ženklų turi didelės įtakos jų dalykui ir naudojimui būdai. Ginčijamo prekių ženklų naudojimas kaip vaizdinio prekių ženklų labai skirtųsi nuo jo naudojimo kaip pozicinio prekių ženklų.
2. Antra, Bendrasis Teismas neteisingai nustatė ginčijamo prekių ženklų dalyką ir laikė jį poziciniu prekių ženklų. Ginčijamas prekių ženklas yra vaizdinis, nes jis buvo pateiktas registruoti ir įregistruotas kaip toks, ir jokiam paaiškinimui ar pareiškime dėl atsisakymo nebuvo nurodyta priešingai. Vien dėl brūkšninių linijų naudojimo vaizdinis prekių ženklas netampa poziciniu.
3. Dėl nurodytų priežasčių Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad *Munich S.L.* įrodė jos prekių ženklų naudojimą iš tikrųjų, įrodžiusi prekybą batais, kurių šone buvo pavaizduotos dvi susikertančios linijos. Toks naudojimas tikėtų tik poziciniams prekių ženklams, bet ne ginčijamam vaizdiniam prekių ženklui.

⁽¹⁾ OL L 154, 2017, p. 1.

2018 m. kovo 30 d. *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *PI*

(Byla C-230/18)

(2018/C 249/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesverwaltungsgericht Tirol

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *PI*

Atsakovė: *Landespolizeidirektion Tirol*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pagrindinių teisių chartijos 15 straipsnio 2 dalį, kurioje nustatyta, kad Sąjungos piliečiai turi laisvę ieškoti darbo, dirbti, pasinaudoti įsisteigimo teise ir teikti paslaugas bet kurioje valstybėje narėje, reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai *Tiroler Landespolizeigesetz* (Tirolio regiono policijos įstatymas, *LGBl. Nr. 60/1976*, pastarąjį kartą pakeistas Įstatymu *LGBl. Nr. 56/2017*) 19 straipsnio 3 dalis, valdžios institucijos tarnyboms leidžianti be prieš tai įvykusios administracinės procedūros duoti tiesioginius įsakymus ir imtis prievartos priemonių, kaip antai verslo vietos uždarymas vietoje, kai šie įsakymai ir šios priemonės nėra laikinojo pobūdžio?

2. Ar Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, bent kai jis taikomas kartu su šios Chartijos 41 ir 52 straipsniais, šalių procesinio lygiateisiškumo aspektu ir veiksmingos teisinės gynybės aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės norma, kurioje, kaip antai *Tiroler Landespolizeigesetz* 19 straipsnio 3 ir 4 dalyse, yra numatytos faktinės tiesioginių įsakymų ir prievartos priemonės, visų pirma verslo vietos uždarymas, be dokumentų įforminimo ir neišduodant suinteresuotajam asmeniui jokio patvirtinimo?
3. Ar Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, bent kai jis taikomas kartu su šios Chartijos 41 ir 52 straipsniais, šalių procesinio lygiateisiškumo aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės norma, kurioje, kaip antai *Tiroler Landespolizeigesetz* 19 straipsnio 3 ir 4 dalyse, yra nustatyta, kad suinteresuotasis asmuo, siekdamas, jog būtų panaikintos faktinės tiesioginių įsakymų ir prievartos priemonės, visų pirma verslo vietos uždarymas, privalo pateikti motyvuotą prašymą panaikinti sprendimą uždaryti verslo vietą?
4. Ar Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, siejamą su šios Chartijos 52 straipsniu, veiksmingos teisinės gynybės aspektu reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės teisės norma, pagal kurią, kaip antai pagal *Tiroler Landespolizeigesetz* 19 straipsnio 4 dalį, faktinės prievartos priemonės taikymo – verslo vietos uždarymo – atveju yra numatyta tik ribota, su tam tikromis sąlygomis susieta teisė pateikti prašymą panaikinti sprendimą, pagal kurį verslo vieta buvo uždaryta?

2018 m. balandžio 3 d. Thüringer Oberlandesgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH / Freistaat Thüringen*

(Byla C-239/18)

(2018/C 249/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Thüringer Oberlandesgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*

Atsakovė: *Freistaat Thüringen*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Reglamento Nr. 1768/95⁽¹⁾ 11 straipsnio 1 dalį galima iš viešosios valdžios institucijų reikalauti tik informacijos apie augalų rūšis, kartu nereikalaujant informacijos apie saugomą veislę?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą reikštų, kad tokios informacijos galima reikalauti:
 - a) Ar viešosios valdžios institucija yra laikoma susijusia su žemės ūkio gamybos kontrole, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1768/95 11 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, tuomet, kai ji kontroliuoja ūkininkų rėmimą iš ES lėšų ir dėl šios priežasties saugo paraiškas teikiančių ūkininkų duomenis, be kita ko, susijusius ir su (kultūrinių augalų) rūšimis?